

Hvad har imidlertid Følgen deraf været? Følgen har været, — og jeg kan sige det med temmelig stor Sikkerhed, — at, saaledes som Straffen er bleven anvendt i de senere Aar, er Medsættelse i de Meniges 2den Klasse ikke bleven benyttet for at kunne tildele den Paagjældende Prygl; nei, den er bleven anvendt for at kunne tildele ham en Vresstraf. Ved de militære Domme, der ved Krigsret ere overgaaede en saadan i 2den Klasse nehsat Person, er der mange Gange, ja, næsten altid, taget Hensyn til, at man ikke ønskede at anvende Pryglestraffen, idet denne er bleven pardonneret ham; naar jeg skal sige min Mening, saa tror jeg imidlertid, at denne Pardonneren maasse er bleven anvendt i et noget større Omfang end ønskeligt, fordi man gjerne vilde slippe for denne Pryglestraf. Men naar man nu ser, at det ikke saa meget er Pryglene, man har lagt Vægt paa, som Vresstraffen, saa tror jeg, at ærede Medlemmer ville indrømme mig, at man ikke bør opgives denne Straf, især naar man ser de gode Virkninger, Straffen har havt, og de heldige Følger, der have vilst sig af den, og det er et af de Motiver, der have bevæget mig til saa bestemt at fastholde denne Straf. Naar den høitærede Minister har sagt, at det ikke var enstemmigt, at Hærens Befalingsmænd havde udtalt sig mod denne Straf, saa er det ikke alene Ministerens Ord — skjøndt de naturligtvis i og for sig vilde være mig nok —, men tillige mit eget nære Kjendskab til Armeen, som bringer mig til at tro, at der virkelig er flere Officerer, som mene, at denne Straf er aldeles overflødig, og at man bør give Slip paa den. Jeg tror imidlertid at vide, at en stor Del af dem, der nære den anførte Anskuelse, tillige nære en anden Anskuelse, som jeg er en bestemt Modstander af, og det er, at der bør indføres Straffekompagnier. For det Første tror jeg, at Anvendelsen af Straffekompagnier i en saa liden Armee som vor, i Frieid vil være meget lidet ønskelig, og dertil kommer en anden Ting, og det er, at, saa længe man vil anvende Straf ikke for at faae Individet betragtet som et Udflud, men for at forbedre ham, er det Synd at sende ham til et Straffekompagni; thi, naar man først har sendt

ham der hen — Straffekompagnierne ville jo for Dvrigt forhaabentlig blive meget smaa — maa man opgives al Tanke om nogenstunde at forbedre det paagjældende Individ, hvorimod Anvendelsen af en Vresstraf mellem Kammeraterne ganske anderledes vil anspore den Paagjældende til at bestræbe sig for igjen at naae op i det Samfund, som han paa en Maade ved en ydre Betegnelse er stødt ud af. Den høitærede Minister indrømmer ogsaa, at Straffen er ønskelig i enkelte Tilfælde, navnlig saaledes som den her i Vændingsforslaget under Nr. 14 og 15 er foreslaaet, for Feighed og Eligt. Egeledes indrømmer den høitærede Minister, at den under visse Betingelser kunde være ønskelig i de Tilfælde, som ere nævnte i det første Punkt af den foreslaaede nye Paragraf; i alt Fald vilde han ikke have Noget imod, at den blev anvendt i disse Tilfælde, hvorimod han, saavidt jeg forstod ham, ubetinget var imod dens Anvendelse i det Tilfælde, som er nævnt som det 2det Punkt i denne Paragraf. Jeg tror dog, at netop i dette sidste Tilfælde vilde Straffen kunne gjøre god Nytte; thi hvor man faar saa mange Folk ind af forskjellig Gemytsbefæffenhed, som Tilfældet er i Armeen, er det ganske naturligt, at disse mange forskjellige Mennesker begaa Forseelser af forskjellige Bevæggrunde. De værste ere de, hos hvem Easten, hvad enten det nu er Drukkenstab eller Tyveri eller andet Egnende, er bleven indgroet Bane, det Slags Mennesker, som vi kalde forhærdede Individuer, og dem kan man vanskeligt pille det ud af. Men en hel Del er først nylig kommen paa denne Eastens Glibebane; de have været letfædige og ere maasse blevne forfaldne til Drif, Svir og Sværm; de straffes første Gang med en ringe Straf, og man gjentager Straffen. Og naar den ærede Minister tror, at man ikke kommer meget hurtigt gennem de ringere Straffegrader, saa kan jeg forsikre ham, at det gaar meget hurtigt; det varer ikke meget længe, inden de kunne have gennemgaaet de mindre Straffe uden Virkning, og saa har man kun den sidste Straf tilbage, hvorved man kan se at faae dem frem igjen, og derfor veed jeg ingen Grund til at give Slip paa den, men maa anse det for ønskeligt, at man skal